

Kereső Szó

A Rákosmenti Evangélikusok Értesítője

IX. évfolyam 18. Szám

Erős vár a mi Istenünk!

A.D. 2003. május

PÜNKÖSD - a "haszontalan" ünnep?

A Lélek megnyilvánulása pedig mindenkinek azért adatik, hogy használjon vele. **1Kor. 12,7**

"Szólj egy szót és megmondom, ki vagy" ismert szólás mintájára mondhatnák ezt is: "Sorold fel a számodra fontos ünnepeket és megmondom, ki vagy!" Úgy vélem, egy nép, közösség, egyén valódi arcát megismerhetjük ünnepeiből - ezalól a keresztyén-ség sem kivétel. Egyházi ünnepünk kapcsán tegyük fel a kérdést: Hogyan viszonyu-lunk ünnepeinkhez? Hol a helye ünnepeink között Pünkösznek? Azt hiszem, levon-hatjuk a szomorú következtetést: sok magát keresztyénnek valló ember igazában nem ünnepli, nem tartja fontosnak az egyházi év harmadik nagy ünnepét. Pünkösöd sokak számára "haszontalan ünnep"! Nem kapcsolódik hozzá vásárolás, mint Kará-csonyhoz, Húsvéthoz. A templomi gyülekezetet is megtizedelik a másféle ünnepek és rendezvények: majálisok, ballagások, illetve legtöbbször a munka, vagy más ha-szonszerző tevékenység. Annál meglepőbb, hogy Pál apostol a Szentlélek hasznos voltáról beszél: *A Lélek megnyilvánulása pedig mindenkinek azért adatik, hogy hasz-náljon vele.* - Miből lehet itt hasznot húzni? A pünkösdi történetben ezt olvassuk: *"...valami lángnyelvek jelentek meg előttük, amelyek szétoszlottak, és leszálltak mindegyikükre..."* A Lélek hatalmas kiáradása nem pusztító erőként jelent meg, ha-nem személyre szabott ajándékként. A Szentlélek "fejadagját" minden apostol meg-kapja, de más-más tartalommal. A különböző ajándékok akkor válnak hasznosan munkálkodó erővé, ha mindenki hozza és adja a maga kis lángocskáját. Pünkösöd a szétosztás alkalmá volt, de rögtön utána következett a lelki ajándékok összegyűjtése is. Az első gyülekezetben mindenki azzal az ajándékkal szolgált, ami neki adatott. Leírhatatlan az a nyereség, ami ebből származott akkor és azóta napjainkig! Mi, mai keresztyének, ugyanúgy kapjuk, kaphatjuk a Lélek ajándékait. - de mit kezdünk ve-lük? Ahol a gyülekezet tagjai megkapják, összehozzák és egymástól is elfogadják ezeket az ajándékokat, ott megvalósul a Lélek mindent megelevenítő kiáradása. Ott a gyülekezetben megindul a "vásár", a Lélek minden gyümölcse terítékre kerül. (Gal. 5,22-23) Ott Pünkösöd haszna láthatóvá válik!

GYÖRI GÁBOR

VIGYÁZZATOK, HOGY MEG NE TÉVESSZEN VALAKI TITEKET!

Aki figyelmesen átolvasta a 2002. évi adóbevalláshoz kapott útmutatót, meglepetéssel olvashatta, annak a 108 egyháznak a felsorolását, amelyeknek a javára lemondható az adójának egy százalékáról. Ebben a felsorolásban ilyen neveket találkozhattunk: Csend Hangja Egyház, Szőlőskert Keresztyén Közösség, Ósmagyar Egyház, Evangéliumi Barátság Egyház...stb.

Nem minden mostanában alakult egyháznak, de közülük soknak a képviselőivel, néhány éve még az utcán találkozhattunk. Budapest forgalmasabb csomópontjain megjelentek ezek a prédikátorok. Beszédet tartottak a körjük gyülekező hallgatóságnak, muzsikáltak, Énekeltek. Volt olyan csoport is, akik pantomim jelenetet mutattak be. Sokan jöttek Amerikából ezekre a térítő hadjáratokra. A fővárosban erőteljes missziót fejtettek ki.

Ennek az utcai kampányolásnak azonban már vége. Lecsengett. Miért? Lassan belátták, hogy az embereket nem érdekli az, amit mondanak. Az emberek többsége közömbös. Azt is felismerték ezek a misszionáriusok, hogy ezzel a módszerrel Magyarországon nem lehet tömegeket megnyerni. Ezekről a módszerekről, azt gondolhatták talán, hogy olyan mint a halászatban a nagy kerítőháló. Nem bizonyult annak! Maradt számukra is, hogy a halászat képénél maradjunk, a pecázás, a személytől személyig, szívtől szívig terjedő misszió.

De úgy gondolom nemcsak ez a felismerés, és tapasztalat szüntette meg ezt az intenzív térítési hadjáratot. Elérték valójában a céljukat is! Kisebb, nagyobb közösségek, egyházak alakultak ténykedésük nyomán. Ezeknek, az utóbbi években alakult csoportoknak a létszámát 80-100000-re becsülöm.

Magyarországon a törvényeink értelmében, csak az a vallási közösség jegyeztetheti be magát, amelynek a taglétszáma eléri a százat. Az útmutatóban felsorolt újszülött egyházak közül néhány, már több ezres taggal rendelkezik! Van olyan egyház is közöttük, amelyekhez állítólag 40 ezren tartoznak!!!

Őszintén meg kell mondanunk, hogy tisztelet a kivételnek, igen sokan egyéni ambíciójukat is kiélték a misszió és az egyházzervezés során. Mire gondolok? Sokan közülük, mindenképpen lelki vezetőkké, lelki tanítókká akartak válni. Mások, pedig egész egyszerűen, így akarták megteremteni a megélhetésük alapjait. Tudom, ez súlyos és szeretetlen megállapításnak tűnhet. De az az igazság, hogy ilyen emberkedő ambíciók Pál apostol idejében is jelen voltak már a gyülekezetekben. Figyeljük meg, hogy milyen keserűen ír erről az apostol a korinthusiaknak: *„Eltűritek, hogy valaki leigáz titeket, ha valaki élősködik rajtatok, ha valaki zsákmányul ejt titeket, ha valaki hatalmaskodik rajtatok, ha valaki arcul út benneteket”.* (2 Kor 11, 20)

Az ilyen hamis missziót figurázza ki, egy ma, a fiatalok körében népszerű szám, a Groove Coverage együttes „God is a girl” című száma. A klippen látni lehet a hófehér ruhás, kis isteni erővel bíró gyermekeleányt, a girlt. Az evangelizáció hatalmas tömegében, ez a kislány rá mutat egy-egy betegre. S akkor a leány prédikátort, kézzel tartott utánozva, homlokon lökdösi a beteget. Majd a „gyógyító” istentisztelet végén ez a prédikátor jelzi a kezével, hogy most az adományokat kérné. S látjuk, amint a dollárok ezreit pakolják egy bőröndbe, majd hatalmas luxuskocsijukkal elhajtanak újabb hiszékeny balekok megfejésére.

Meg vagyok győződve, hogy e mögött a gyilkos szatíra mögött, keserű tapasztalatoknak a sora húzódik meg. Amerikában időnként ugyanis kirobban a botrány, egy-egy „gyógyító” prédikátor körül. Erről még Magyarországon is olvashattunk beszámolókat.

Természetesen ezzel az utalással, nem akarom azt mondani, hogy a kiségyházak megalakulása mögött minden esetben ilyen motivációk húzódnak meg. A legtöbben jóhiszeműen, vagy

egy-egy gondolattal, felismeréstől vezérelve alakltanak közösséget.

Néhány éve Kanadában egy teológusokból álló népes konferencián foglalkoztak a 20. század új vallásos mozgalmaival. A résztvevők 20 ezerre teszik a világon fellelhető vallásos irányzatok, mozgalmak számát. Ebből, a kanadai konferencián 2 ezerrel foglalkoztak. Elképesztő szám! Képtelenség már áttekinteni ezeket a mozgalmakat. Már Magyarországon sem lehet, ebben az egyre bővülő, terjeszkedő vallási dzsungelben eligazodni. Ki tudja megmondani, hogy az elnevezések mögött, milyen eszme, milyen gondolkodás és milyen kegyességi gyakorlat húzódik meg? Ki ismeri például a Sodalitás Mithraica Hitvalló Egyházat, vagy a Fény Lovagjainak és Testvériségének Egyházát?

Ezeknek az egyházaknak a bemutatására és ismertetésére nem vállalkoznék én sem, pedig több mint két évtizede foglalkozom ezekkel a vallási csoportokkal. De a bemutatásukra nincs is szükség. A legtöbbször, olyan sajátos érdeklődésű embereket ér el, és ragad meg, akik csak szűk rétegé jelentik a társadalomnak. A legtöbbszörrel soha nem találkozunk, És nem kerülünk velük kapcsolatba. Azonban közömböseknél sem szabad lennünk. Ettől mindenkit óvunk.

Jézus már kétezer évvel ezelőtt figyelmeztette a követőit: „*Óvakodjatok a hamis prófétáktól, akik juhok ruhájában jönnek hozzátok, de belül ragadozó farkasok.*” (Mt 7, 15)

Különösen az utolsó időben a-vég idején, jelennek meg ezek az egyházalapító próféták és tanítók. Ebben az időszakban szaporodnak el a megtévesztő vallási jelenségek is. Érdemes végiggondolni mindazt, amit Jézus mond erről az időről.

„*Vigyázzatok, hogy meg ne tévesszen valaki titeket! Mert sokan jönnek az Én nevemben, és ezt mondják: Én vagyok a Krisztus! [azaz: a Messiás] és sokakat megtévesztenek. Akkor sokan eltántorodnak, elárulják és meggyűlölik egymást. Sok hamis próféta támad, és megtévesztenek sokakat. Mivel pedig megsokasodik a gonoszság, a szeretet sokakban meghidegül. De aki mindvégig kitart, az üdvözülni fog. Akkor, ha valaki, azt mondja nektek: Íme itt a Krisztus, vagy ott: ne higgyétek! Mert hamis krisztusok és hamis próféták állnak elő, jeleket és csodákat tesznek, hogy megtévezzék a választottakat is. Íme előre megmondtam nektek!*” (Mt 24. fejezet)

Mi Jézus óvó és figyelmeztető, gondolatainak a fényében figyelünk ezekre az újszülött egyházakra. Az ige mérlegére helyezzük tanításukat és gyakorlatukat. Bizonyosan vannak ezekben a közösségekben Istennek kedves gyermekei. És bizonyosan vannak buzgó, élőhitű csoportok közöttük. De mi komolyan vesszük Pál kérését is, amit a thesszalónikaiakhoz intézett: „*Álljatok szilárdan és ragaszkodjatok a hagyományokhoz, amelyeket akár beszédünkben, akár levelünkben tanultatok.*” (2 Thessz 2, 15)

A mi evangélikus hagyományunk vagy tradíciánk az is, ahogyan nekünk a reformátoraink tanították a Krisztust. Ezt a különös megfogalmazást az apostol az efezusi levelében említi. De ott írja ezt is: *Mert azt akarja [ti. az egyház Ura], hogy többé ne legyünk kiskorúak, olyanok, akik mindenféle tanítás szelében ide-oda hányódnak És sodródnak az emberek csalásától, véltúra csábító ravaszságától; hanem az igazsághoz ragaszkodva növekedjünk föl szeretetben mindenestől Óhoz, aki a fej, a Krisztus.*” (Ef 4, 14-15)

A következőkben majd néhány olyan egyházat mutatnék be röviden, akikkel bármikor találkozhatunk, s végül arra a vallási jelenségre hívnám fel a figyelmet, ami a korszellem terméke, és ami ma már, meghatározza tömegek gondolkodását és magatartását.

Mindenekelőtt azonban az a legfontosabb, hogy tudatosan tanuljuk a Krisztust, azaz gyakoroljuk a hitünket. Vegyünk részt a gyülekezet alkalmain, olvassuk a Szentírást És engedelmességgel szívvel legyünk Urunknak követői.

PINTÉR KÁROLY

VAN ÉNEKKARUNK!

Nagy ünnepség volt Jeruzsálemben ezelőtt 2448 évvel. Miután ötvenkét napi kemény munka után, s nehézség között fölépítették a város körüli kőfalat, sor kerülhetett annak fölavatására. Sok évtizeden át romokban hevert a kőfal, mert a babilóniai hadsereg ezt is éppúgy lerombolta, mint a Salamon király idején épült templomot. A fogságból hazatért zsidó nép Ezsdrás vezetésével végezte el a templom újjáépítését, később, pedig Nehemiás vezetésével a kőfalét. Izgalmas olvasmány Nehemiás könyve a Bibliában. A 12. fejezetben találjuk meg az avatási ünnep leírását. Ennek érdekessége az énekkarok szolgálata. A várost körbevevő széles új kőfalon két énekkar haladt zsoldárokat énekelve. Egy helyről indultak ellentétes irányba, hogy azután a túlsó oldalon ismét találkozzva a templomhoz érkezzenek, és oda bevonulva együtt magasztalják a hatalmas Istent.

Gyülekezetünkben Rákoshelyen már 13 éve működik énekkar, és Ünnepi alkalmon sokszor szolgál énekével. Idén Rákoskeresztúron is alakult énekkar, és a gyülekezetnek volt már alkalma hallani istentiszteleti szolgálatát. A két énekkar külön működik jelenleg, de reméljük, lesz itt is olyan ünnepi alkalom, amikor a két énekkar együtt énekel, a Nehemiás idején tartott ünnepséghez hasonlóan. Ez azért is kívánatos lenne, mert mind a két énekkar kis létszámú, nagyjából 10-10 tagból áll. Mind a kettőre nagyon várjuk új tagok jelentkezését - különösen is férfiakét - életkortól függetlenül. Kétségtelen, hogy áldozatot jelent az énekkar próbákon való rendszeres részvétel, időben és fáradságban egyaránt. De megéri! Amikor virágvasárnap első alkalommal énekelt az új énekkar Rákoskeresztúron, az énekkar egyik tagja örömmel mondta el, hogy milyen nagy élmény volt ez számára. Nagyon fontosak a jó felkészülés érdekében az énekkari próbák. Sajnos, csak rövid próbákat tudunk tartani a vasárnapi istentiszteletek után. Ez bizony nem elég, de nem találtunk más megoldást. Jobb a helyzet Rákoskeresztúron, ahol minden hétfőn dél után 6 órakor tudunk próbát tartani egy óra hosszat. Örömmel vagyunk együtt és bízunk abban, hogy létszámban gyarapodva, örömünk is gyarapodik, és az énekkar az egész gyülekezet épülését is szolgálja

„Milyen jó hálát adni az ÚRnak, és zengeni nevét dicséretét, ó Felséges!” Zsolt 92,2.

MARSCHALKÓ GYULA NY. LELKÉSZ, KARVEZETŐ

FÖLKÉSZÜLÉS AZ ÜNNEPRE

Testvér! Aki sorokat olvasod, gondoldj arra, hogy Pünkösd ünnepén erre a kérdésre kell feleletet kapnod: kicsoda számodra a Szentlélek Isten, a Szentháromság harmadik Személye? Feleletadásodban segíthet néhány jó tanács. (i) **Vedd elő a Bibliádat!** Olvasd el benne az Apostolok Cselekedete 2.1-13. verseket. Az ünneplésre készülés, az első Pünkösdre való visszatekintéssel történik. Arra figyelj, milyen különös módon cselekedett akkor az Isten! (ii) **Keresd ki Énekeskönyvedben a pünkösdit**

éneket (229-246). Vedd észre, hogy több énekben is elhangzik a Szentlélek hívása. Ez jelzi, hogy Isten folyamatosan adja ma is Szentlelkét. Kérni kell. Ő szívesen küldi neked is. Imádkozd el Énekeskönyvünk 712. oldalán található pünkösdi imádságot. (iii). **Olvasd el figyelmesen Dr. Luther Mártonnak a Kis Kátében található bizonyosságtételét.** A reformátor helyesen ismerte föl a Szentlélek munkáját. "Hiszem hogy saját eszemmél és saját erőmmel nem tudnék Jézus Krisztusban, az én Uramban hinni, sem Őhozá eljutni, hanem a Szentlélek hívott el engem az evangélium által. Ő világosított meg ajándékaival, Ő szentelt meg és tartott meg az igaz hitben. Naponként minden bűnt megbocsát, az ítélet napján engem és minden holtat feltámaszt és nekem minden Krisztusban hívővel együtt örök életet ad.

Segíthetnek a pünkösdi kérdésre adott válaszadásodban a következő gondolatok is. A Szentlélek szívünkben helyet készít az Atyának és Fiúnak. Ján. 14,23-31.

Húsvétkor - az Atya Isten terve szerint, Krisztus elvégezte a megváltás főművét. Mennybemenetele után a Szentlélek folytatja Krisztus munkáját, egészen az örökkévalóságig.

Ahol a Szentlélek munkálkodik, Krisztus jelen van a hívők szívében. Azt a bizonyosságot adja, hogy az Örökkévaló Isten szeret téged, gyermek vagy. Tanít az Istenre-hagyatkozásodra. Megajándékoz örömmel. A szentlélek megmutatja, hogy tiszta életűnek, jónak és nemes lelkűnek, megbocsátónak, adakozónak lenni, érdemes.

Amikor megkeresztelték, kaptad az Atya Fiú Szentlélek áldását. Attól kezdve működik benned a Szentlélek azért, hogy hitben élj és szeretetben cselekedj.

Kívánom, hogy Pünkösöd ünnepén megtapasztald Isten ajándékának valóságát. Munkálkodjon Benned továbbra is a békeiséget szerző Isten. Légy mindig bizonyos abban, hogy örök élet vár Reád a Szentháromság Isten Örök közösségében.

FERENCZY ZOLTÁN

VISSZATÉRNI A REFORMÁTORI KÖZÉPPONTBA

(Néhány sorban Klaus Douglass: Az új reformáció című könyvéről)

A német evangélikus lelkész könyve – melyet a Magyarországi Református Egyház Kálvin János Kiadója jelentetett meg Szabó János fordításában, – ismert és kedvelt olvasmány lett a mi egyházunkban is. A könyv 12 "feladat"-ban, feladatonként nyolc, összesen 96 tételben beszél azokról a problémákról, nehézségekről melyek a ma protestáns egyházát feszítik, próbál ezekre választ találni. A könyv nem "szentírás", írója nem is annak szánta, de gondolatai, felvetései, javaslatai, "megoldásai" – ha nem is mindenben elfogadhatóak, nagyon is figyelemfelkeltőek, elgondolkodtatóak, – megszívlelendők.

A feladatok sorában az első a "Visszatérni a reformátori középpontba" címet viseli. A teljesség igénye nélkül néhány idézet az első tételből: "... megdöbbenő, hogy milyen kevéssé ismerik egyáltalán a protestáns egyházakon belül, hogy mi volt Luther Márton teológiai célkitűzése a maga idejében. ... szép számmal vannak, akik bizonyos

pátósszal és némi büszkeséggel hangoztatják, hogy ők 'protestánsok'. Ha viszont megkérdezzük tőlük, hogy konkrétan mit jelent ez a protestánság, gyakran csak formális válaszokat kapunk: nincs pápánk, nincsenek szentjeink, nincs az a sok feleség, és nem kell gyónnunk.' Ugyanakkor gyanakodva és némi sajnálkozással tekintünk 'szegény katolikusokra', akiknek mindig ilyen 'értelmetlenségekkel' kell foglalkozniuk. ... Annak a központi tartalmát, amiért Luther Márton fáradozott, alig ismeri valaki." – A nyolcadik tételből: "... e könyv két irányba nyit frontot. 'balfelé' az ellen az evangélikus egyházban viszonylag gyakran fellépő nézet ellen, hogy Luther bűnről, kegyelemről és megigazulásról szóló tanítása ma már nem időszerű, s helyette valami másra, társadalmilag relevánsabb (fontosabb) dologra van szükség. ... 'Jobbfelé' viszont védekeznünk kell minden olyan törekvés ellen, amely azokat a struktúrákat és formákat akarja bebetonozni, amelyek a tizenhatodik században, az akkori egyház életének megfelelően alakultak ki."

Itt nincs hely több idézetre, nincs hely reflexióra – javaslom, aki tudja, olvassa el a könyvet – nem bánja meg.

Végül néhány kérdés, melyek írás közben tolokodtak elő: Vajon mennyire ismerjük mi evangélikusok, az evangélikus egyház elfogadott és vallott Hitvallási iratait? Megtalálhatóak-e polcunkon a Szentírás mellett? (Igaz, hogy utoljára 1957-ben adta ki egyházunk!) Mennyire ismerjük és olvassuk az immár tíz éve megjelenő Luther könyvek és Luther füzetek sorozatokat? Douglass azt írja: "az alapvető reformátori tanításokhoz minden körülmények között ragaszkodnunk kell; ezek teszik egyházunkat evangélikussá, evangéliumivá." Van-e elég ismeretünk ezekről a tanításokról? Van-e elég hitünk, hogy valóban ragaszkodni tudjunk hozzájuk?

WISZKIDENSKY ANDRÁS

A VÁLASZ JÉZUS! DE MI A KÉRDÉS?

(Felszabadítani a spiritualitást! Klaus Douglass könyve fejezete inspirálta az alábbi gondolatokat).

Egy svéd falfirka-gyűjteményben olvastam ezeket a mondatokat. Két különböző ember, más-más színnel írta a szavakat ugyanarra a falra. Az első meg van győződve, hogy élete problémái egyedül Jézusban oldódnak meg. A másik jogosan kérdezi: Miért van szükségünk Jézusra? Miben tud segíteni? Melyek azok a problémák, amelyekre egyedül Jézus a megoldás? Egyáltalán, mi a baj velünk?

Tényleg, mi a baj velünk? Sokan ismerjük azt az érzést, hogy valami hiányzik. Vagy azért, mert meg volt, de elveszett, vagy azért mert még nincs a birtokunkban. Lehetnek ezek a lét legalapvetőbb feltételei (élelem, innivaló, pénz, lakás, stb.), vagy éppen másodrangú (olykor felesleges) szórakoztató luxuscikkek. De, ami legtöbbször hiányzik, és a legégetőbb, azok kivétel nélkül belső, lelki dolgok: a nyugalom, a békeesség, a türelem, a szeretet. Ezek hiányát nem pótolhatja semmi külsődleges dolog. Hiába is vagyok gazdag, attól még nem leszek boldog. Hiába is van meg mindenem, ha azt érzem: valami több kell, mint a külsőség. Sokan hiányolják az életük effajta

gazdagságát. (Érdekes, hogy éppen abban a korban a legnagyobb ez a belső éhség, amikor az a veszély fenyeget mindannyiunkat, hogy a külsődleges dolgok rabjaivá válunk.) Mindennapi vágyunk, hogy kikapcsolódjunk a hétköznapi élet rohanásából, szűrkeségéből, pesszimizmusából. Fontosnak tartjuk, hogy egy kicsit csendben legyünk, megnyugodjunk, feltöltekezzünk. De hiába van szabadságunk, pihenő napunk, nem tudunk magunkból erőt meríteni, mert „egyedül nem megy”. Akkor honnan vegyük a lendületet? Zsoltáros így tesz bizonyosságot: „Csak Istennél csendesül el lelkem, tőle kapok segítséget” (Zsolt.62,2). Ez nem kegyeskedő mondat, hanem bizonyosságtétel arról, amit át is élt. A gyülekezeteknek, egyházaknak voltaképpen ez a bizonyosságtétel a feladata, ti. arról a tapasztalatáról beszélni, hogy egyedül Jézus Krisztus a válasz minden ember lelki éhségére. Bármilyen szenvedélybetegségből, nyomorúságos helyzetből, céltalanságból, elrontott lehetőségekből általa van szabadulásunk. Mindenki másként éli át ezt a szabadítást, örömet, szeretetet. Az Isten munkájában nem léteznek sablonok, általános minták, de valamennyien Belőle mérítjük ugyanazt az erőt, lendületet, örömet, útmutatást. Ezért fontos a hit-élet mindennapi megélése (imádság, meditáció, éneklés, igehallgatás, beszélgetések, bizonyosságtétel), és ezekben a Krisztus közelségének, szeretetének megtapasztalása. Így nem leszünk a megszokások rabjai, akik kötelességből imádkoznak, járnak istentiszteletre, olvassák a Szentírást, hanem azzal az őszinte lelkesedéssel élünk meg minden egyes alkalmat, hogy valóban itt van Krisztus köztük, aki életünk igazi problémáira a megoldás.

ESZLÉNYI ÁKOS

120 ÉVE HUNYT EL BÁRÓ PODMANICZKY JÁNOS, GYÜLEKEZETÜNK FELÜGYELŐJE

1786-ban a Galíciai Tartomány Kamionka nevű kis településén született, a hat gyermekes család második gyermekeként. Apja báró Podmaniczky László ebben az osztrák-orsz határmenti településen teljesített helyőrségi szolgálatot. Gyermekkorát Aszódon, a családi birtokon tölti. Katonás szellemű édesapja megköveteli, hogy a magyar nyelven kívül latinul is írjon és beszéljen, anyjával, ha távol volt tőle németül levelezett, de a cselédekkel és a jobbágyokkal történő kapcsolattartás miatt szlovákul is megtanul. Löcsén, az evangélikus gimnáziumban érettségizik, majd Sárospatakon jogot tanul. 1805-ben kitűnő bizonyítvánnyal tér haza a családi birtokra. Apja korai halála (1803) után édesanyja, Radvánszky Karolina kemény kézzel kezeli gazdatisztjei és ügyvédei segítségével az uradalom ügyeit. Iskolái befejeztével anyai nagyapja sajókezai és radványi birtokán tölt egy évet. Önállóság utáni vágy támad lelkében, de mert ezt a munkakört otthon nem nyerhette el, Detken és környékén birtokot bérel és ott rendezkedik be. A szorgalmas és jó képességű fiatalember 1808-ban már a Podmaniczky

családot, valamint gróf Ráday Gedeont és nejét Fáy Zsuzsannát is képviseli az országgyűlésen. Rátermettségét, ügyességét látva a precíz anya és a család, egyhangúlag a közösen birtokolt uradalmak főfelügyeletével bízta meg. Bulyanovszkyné báró Podmaniczky Erzsébet halála után Keresztúr a Podmaniczky családra száll. János báró bővíti a kastélyt (20 szobásra) majd 1827-ben ide teszi át állandó lakhelyét. 1828-ban a keresztúri jobbágyságot ingyenes árpa és kukorica adománnyal segíti. 1838-ban Dömsödön az ország első takarékmagtárát (szükség hombárt) alapítja meg, a következőt pedig Keresztúron, amely körülbelül a mai templom helyén állott. 1830-ban feleségül veszi Hódossy Máriát. Modernizálja és fejleszti az állattenyésztést és a szőlészetet is. Állataival, boraival több kiállításon díjat nyert. Az 1838-as árvíz mentési munkáiban is részt vesz, keresztúri kastélya menekülteknek ad szállást. Külön élelmiszer adományt küld a Deák téri Evangélikus Templomban szorongó és éhező közel 800 embernek. Pest vármegye hálásan köszöni segítségét, Pest városa kicsit késve, csak 1842. október 31-én választotta tiszteletbeli polgárává, mint aki az árvíz alkalmával „a lakosok szabadítója és vigasztalója lett”. Az 1840-es országgyűlésen még részt vesz, de felesége halála (1841) után visszavonul és rendkívül takarékos életmódot folytat. A közügyek továbbra is érdeklik, bár az országgyűléseken már nem vesz részt. 10-12 féle újságot járát, ha a könyvpiacra nevezetes újdonság jelenik meg, siet megrendelni. Előszeregettel gyűjtötte az országgyűlési iratokat. Folyamatosan váltja meg testvéreitől különösen a keresztúri birtokrészüket. 1859-ben már Keresztúr kb. 75 %-a az ő tulajdona. 90 évesen még mindig maga kezeli Keresztúr, Penc, Petény, Pálojta gazdaságait. Ekkor vásárolja meg a 804 holdas Ferihegy-pusztát is. 1822-től a Rákoskeresztúri Evangélikus Gyülekezet felügyelője. Rendszeres évi támogatást kap tőle az iskola és a gyülekezet, de a birtokain lévő többi gyülekezet is a reformátusokkal együtt. A lelkész 1861-ben külön levélben köszöni az iskola építéséhez nyújtott bőkezűségét. 1873-ban a gyülekezet új, nagyobb templom építését határozta el, telket és anyagi támogatást is ígér, ha a hívek az induláshoz szükséges induló tőkét összegyűjtik. 1876-ban egy 250 kg súlyú harangot ajándékoz a templom részére. 1880-ban anyagiakkal és a befedéshez szükséges cseréppel segíti a leégett parókia újjáépítését.

1883. február 8-án halt meg. A Rákoskeresztúri Evangélikus Temetőben lévő családi sírboltba temették. A kripta fölé kisebbik lánya Zsuzsanna és veje gróf Vagyázó Sándor 1885-ben kápolnát emeltetett, melyet 1886. feb-

ruár 8-án a báró halálának harmadik évfordulóján Dubovszky Nándor lelkész avatott fel. Halálának 40. évfordulóján Zsuzsanna lánya egy 62 kg-os harangot ajándékozott a gyülekezetnek, mely megrepedt, jelenleg a Rákoskeresztúri templom szélfogójában látható.

TÓTH PÉTER

ÁLDOZATI VASÁRNAP – VÁRJUK ADOMÁNYÁT

Szeretettel köszöntjük a húsvéti ünnepek után pünkösdi ünnepére készülő gyülekezetet.

Húsvétkor megcsodálhattunk Isten hatalmas erejét, aki Jézus Krisztus feltámasztásán keresztül megmutatta, hogy életnek és halálnak hatalmas Ura. Életet igelő és életet teremtő hatalmas Isten.

Pünkösdkor pedig rácsodálkozunk az egyházat teremtő hatalmas Istenre, aki megtartotta népét az évezredek vérzivataros idején is. Kívánjuk a Pünkösdi Lélek reménységben, szeretetben, egészségben, békeességben megtartó erejét.

Nyolc esztendővel ezelőtt hirdettünk először templomainkban pünkösdi áldozati vasárnapot, s kerestük fel borítékkal gyülekezetünk tagjait, hogy az évi rendszeres egyházfenntartáson kívül adományokat kérjünk templomaink rendbehozatalához. Akik figyelemmel kísérték munkákat, látták, hogyan újultak meg templomaink az évek folyamán.

A 2003. esztendőben a rákoscsabai templom felújítására szeretnénk felhasználni az áldozati borítékokban befizetett összeget.

Ezért újabb áldozati vasárnapot hirdetünk és kérjük egyházukat szerető testvéreinket, hogy járuljanak hozzá költségeinkhez.

SZERETETTEL KÉRJÜK, HOGY 2003. JÚNIUS 9-ÉN, PÜNKÖSD VASÁRNAPJÁN TARTANDÓ HÁLAADÓ ISTENTISZTELETEKRE HOZZA EL EBBEN A BORÍTÉKBAN ADOMÁNYÁT, VAGY JUTTASSA EL A LELKÉSZI HIVATALBA.

Szeretettel kérjük az áldozatvállalásban elmaradt gyülekezeti tagjainkat, borítékba helyezett összeggel fejezzék ki gyülekezetünkhöz való tartozási szándékukat.

Gyerekkoldal

Kedves gyerekek!

Biztosan egyikőtök sem szokott megfélekedezni arról, hogy május utolsó vasárnapja a gyerekek napja. Ennek a nem túl régi ünnepnek az alkalmából „töltöttem meg” én is a léggömböket! Jó olvasást kívánok hozzájuk!

Kányádi Sándor: Két kis kezecske

Két kis kezecske,
dolgos,
akár egy fecskepár,
szorgos.

Röppennek, sose
restek;
egész nap tesznek-
vesznek.

Este szelíden
szállnak
nyakába
édesanyának.

„A gyermekeket nem helyes túl keményen
vesszőzni; mert egyszer engem is úgy meg-
vesszőzött az apám, hogy elszaladtam előle,
s haragudtam rá, míg újra magához
nem édesgetett.” (Luther Márton)

Ki volt az az ószövetségi gyermek:

- aki újszülött korában egyedül
utazott a Niluson?
- aki parittyájával kioltotta
egy óriás természetű harcos életét?
- aki ikertestvére sarkába
kapaszkodva született meg?

Luther Márton: Buzdítás a stúdiómokra
-Kedves gyermek;

ha jó tanuló leszel,
finom tyúkokat eszel,
de ha tanulásnak nem állsz,
majd a disznókkal moslékot zabálsz.

Összeállította: Zászkaliczkyné Mirák Katalin
Rajz: Zászkaliczky Panni

GYŰLEKEZETÜNK A SZÁMOK TÜKRÉBEN. BESZÁMOLÓ A 2002-ES ESZTENDŐRŐL.

	felnőtt	férfi	nő	összesen
Keresztelő:	9	21	18	48
Konfirmáció:	11	6	14	31
	gyermek	férfi	nő	
Temetés:	1	24	33	58
Temetés módja:	koporsó	urna	szóratás	
	30	22	6	58

	evangélikus	vegyes	összesen
Esküvő:	4	7	11

60 éven aluli 7; a legfiatalabb 41 éves; legidősebb 93 éves; 2 öngyilkos; átlag életkor 74 év
Úrvacsora: Az Úrvacsorázók száma a 2002. évben 3459

* * *

BALASSAGYARMATI KIRÁNDULÁS

Gyülekezetünk kiránduló csoportja a Balassagyarmati Evangélikus Egyházközséget és a gyöngyöspatai római katolikus templomot kereste fel 2003. április 12-én. Balassagyarmat püspöki székhelyként jelentős szerepet játszott a magyar evangélikusság életében. Bartha István lelkész, Kulcsár Zsuzsanna segédlelkész fogadta a kiránduló rákoskeresztúriakat. A nyitó áhítatot Bartha István lelkész tartotta a gyülekezet Luther-termében. A balassagyarmati evangélikusság múltjától, jelenéről, a gyülekezetben végzett szociális munkáról tartott ismertetés után átmentünk a templomba.

A Švejk étteremben elkötött közös ebédet követően felkerestük az 1935-ben báró Prónay Irma és Teréz által alapított szociális otthon. Példamutató az az ügybuzgalom, amivel a gyülekezet gondoskodik tizenhét idős és beteg nőtestvérünkről.

Balassagyarmatról a Mátra irányába vettünk az irányt. Gyöngyöspatán a jelenlegi Magyarország egyik legrégebbi templomát kerestük fel. A római katolikus templom Jesse-oltára európai jelentőségű alkotás. Tóth Elemér plébános avatott vezetése különleges élményt jelentett a kiránduláson résztvevőknek.

LÉRÁNT ISTVÁN

2002 november 15-től 2003 május 15-ig

AKIKET MEGKERESZTELTEK

Király Ádám, Lay Péter, Ócsödi Boglárka Viktória, Szatványi Zoltán Attila, Tóth Gábor, Tóth Róbert

2002-BEN KONFIRMÁLTAK

Arató Zsófia, Brunner Beatrix, Buriusz Tibor, Hagemann Diána, Harányi Regina, Himes Ádám, Krisztián Ádám, Petőcz Gabriella, Stadler Marianna, Szabó Olga, Szetlik Tibor, Vörös Tamás

AKIK HÁZASSÁGUKRA ISTEN ÁLDÁSÁT KÉRTÉK

Lovas Bence – Monori Beatrix, Séllei István – Barna Éva

AKIK URUKHOZ TÉRTEK

Bartók Istvánné Bartók Ilona 86, Bienert Heinz Helmar 71, Buzás Károlyné Gyurcsánszki Katalin 77, Czettler János 54, Czéró Ferencné Szentesi Ilona 68, Csizmadia Sándor 90, Csizmadia Sándorné Salamon Irén 89, Dudás Mihályné Baran Ilona 59, Gébele Károly 67, Hagemann Józsefné Júrás Mária 83, Havrilla János 85, Horváth Ferencné Kuchinka Sarolta 91, Horváth Jánosné Fauszt Ilona 62, Huszák Árpád 89, Kardos Lajosné Zvara Rozália 87, Kóczián Dezsőné Cseri Margit 80, László Gyuláné Polgár Ida 79, Majer András 83, Megyesi Zoltán 45, Megyesi Józsefné Vida Mária 78, Móróc Györgyné Nyemcsok Etel 74, Németh János 67, Oravecz Géza 74, Oszlay Mihály 56, Pusztai Ferenc 41, Sajben Mihály 66, Siktósi András 89, Schleckmann Györgyné Bartók Mária 87, Szabó Béla 75, Szalay Lajos 42, Száva László 57, Szetlik István 66, Tihanyi János 89, Tihanyi Jánosné Stráner Erzsébet 84, Varga István 65, Varsányi Antal 88

GYŰLEKEZETI TERJESZTESBEN ÉS HASZNÁLATRA

SZERKESZTI: LÉRÁNT ISTVÁN DR. FELÜGYELŐ ☒ ISTVAN.LERANT@VNET.HU

☒ BUDAPEST, BAKANCÓS UTCA 2. FL-1173

☎: (06-1) 256-4224 – KÓSA LÁSZLÓ ☒ LASZLO.KOSA@LUTHERAN.HU

☎: (06-1) 2535116 – ESZLÁN Y ÁKOS ☒ ESZLANOS@FREEMAIL.HU

INTERNET VÁLTÓZAT:

<http://church.lutheran.hu/rakoskeresztur>